

В этих условиях для компаний актуальным становится вопрос по повышению производительности труда, снижению издержек, повышению качества и инноваций — факторы, определяющие конкурентоспособность любой фирмы.

Одновременно внешняя среда определяет необходимость совершенствовать управление аудиторскими компаниями. Совершенно объективно возникает необходимость повышения эффективности реализации управленческих функций:

1. планирования — внедрением компьютерных программ в аудите;
2. маркетинга — на основе принципов специального обслуживания клиентов: «слушать (вникнуть в проблему), коммуницировать — доверие — персонал — добавленная стоимость»;
3. мотивации — совершенствование системы оплаты труда при одновременном повышении производительности труда.

on and similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetman Kyiv N

5. контроля — бенчмаркинг системы оценочных показателей.

Управление аудиторскими фирмами должно быть направлено на рост — усовершенствование — взаимосвязь оказываемых услуг — инновации — лидерство.

Проведенные исследования показывают, что существенное влияние на повышение эффективности управления может быть достигнуто с помощью системы сбалансированных показателей.

Дефинирование и объединение содержания составляющих четырех перспектив — клиентов, финансов, процессов и обучения с основными целями фирмы, создает эффективную управленческую систему, что было апробировано на практике в аудиторских компаниях.

Житний П. Є.,

*д-р екон.наук, професор, завідувач кафедри банківської справи,
Східноукраїнський національний університет
імені Володимира Даля, м.Луганськ*

РОЗКРИТТЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ БАНКІВ І ФІНАНСОВО-ПРОМИСЛОВИХ СИСТЕМ

Розкриття інформації про групу банків, фінансових і промислових підприємств є важливим елементом функціонування ринку. Без відповідної інформації, яку містять фінансові та інші види звітів, ринок не може успішно встановлювати ціни на фінансові

інструменти, ефективно функціонувати і сприяти раціональному розподілу капіталу.

Особливу роль у цьому процесі відіграє фондовий ринок. Досвід країн з розвиненими і активними ринками цінних паперів свідчить, що розкриття інформації може бути могутнім інструментом впливу на поведінку компанії і захист прав інвесторів. Чіткий режим розкриття інформації підтримує довіру до фондового ринку і може сприяти залученню капіталу. Акціонери і потенційні інвестори потребують регулярної, надійної інформації. Її обсяг повинен бути достатнім для оцінки якості управління і ухвалення рішень щодо майбутніх інвестицій. Неякісна інформація може необґрунтовано змінити вартість капіталу і зумовити нерациональний розподіл ресурсів.

Проблема забезпечення фінансово-промислових систем, як головних учасників ринку капіталу, якісною обліково-аналітичною інформацією поки що не вирішена. Тому економічна політика держави повинна бути спрямована на реалізацію принципу максимально повного розкриття інформації. Слід зазначити, що в Україні здійснюються певні заходи, спрямовані на вирішення цієї проблеми. Державна комісія з цінних паперів і фондового ринку в Україні зобов'язує емітентів розкривати інформацію про всі істотні події, які стосуються компанії, включаючи фінансовий стан, результати діяльності, власність і управління компанією.

Інформація повинна готуватися, перевірятися і розкриватися відповідно до положень (стандартів) бухгалтерського обліку. Певні принципи, домовленості, правила та практика, прийняті підприємством для складання та подання фінансової звітності визначаються обліковою політикою. Облікова політика має бути розкрита у примітках до фінансової звітності шляхом опису принципів оцінки статей фінансової звітності та облікових методів, застосованих до окремих статей фінансової звітності. Таке розкриття допомагає користувачам зрозуміти певні операції, події або умови, відображені у звіті про фінансовий стан, звіті про результати діяльності підприємства та ін.

Розкриття інформації — система здійснюваних заходів, спрямованих на інформування акціонерів, державних органів та інших учасників про свій фінансово-економічний стан, заходи, що вживаються та інших відомостях, передбачених законодавством. Система містить у собі взаємозв'язок певних елементів. Процес розкриття фінансової інформації про діяльність будь-якого суб'єкту проходить у кілька стадій. Першоосновою є організація

збору, накопичення та формування даних щодо діяльності установи, наступним етапом є безпосередньо складання фінансової звітності як головного джерела фінансової інформації зі всіма притаманними технологічними аспектами. Розкрита фінансова інформація опосередковано через рішення управлінців буде впливати на діяльність фінансово-промислової системи, а отже й на формування первісної інформації. Кожен з етапів розкриття фінансової інформації має певні задачі до вдосконалення та певні процедури.

Першочерговими задачами є встановлення домінант, вимог користувачів і встановлення методології складання фінансової звітності. Наголосимо, що для чіткішого розуміння задач і встановлення напрямів й інструментів їх розв'язання, доцільно буде представити систему розкриття інформації в якості алгоритму вирішення взаємопов'язаних завдань

Оскільки доступна форма вираження будь-якої інформації — документ, слід розглянути систему інформації щодо процесу господарювання та її взаємозв'язок саме через документарну форму її вираження. Взаємопов'язана сукупність інформації, яку вміщено в конкретному документі, може розглядатися як інформаційна ємність одиниці господарювання.

Грунтуючись на досвіді підприємств, а також виходячи з того, що МСФО (IAS) 01 встановлює, що, крім наведеної інформації в різних видах звітності, об'єднання повинні також забезпечити додаткове розкриття інформації, коли інформативність публічних даних недостатня, для того, щоб користувачі могли зрозуміти вплив конкретних операцій, інших подій та умов на фінансовий стан і фінансові результати

Інформація повинна розкривати вплив зовнішніх і внутрішніх чинників на процеси функціонування банків, фінансових і промислових систем.

Аналіз міжнародного досвіду свідчить, що компанії, які мають великий досвід роботи на ринку капіталу (великі банки, промислові корпорації) для стабілізації позиції на ринку та залучення інвестицій постійно розвивають та удосконалюють звітність з метою забезпечення її прозорості та відкритості. Одні компанії надають інформацію про свою галузь або прагнуть зробити свою фінансову звітність зрозумілішою. Інші виходять за межі вимог регулюючих органів і розкривають нефінансову інформацію, яка дозволяє інвесторам отримати повнішу і точнішу уяву про їх профіль. Нефінансова інформація включає так звані «чинники вартості», які складають основу для майбутніх фінансових результатів.

Отже, в умовах функціонування банків та фінансово-промислових систем необхідна об'єднуюча інформаційна модель, яка сконцентрує зусилля на досягненні загальної мети — забезпеченні інвесторів і інших зацікавлених сторін інформацією, яка їм необхідна для ухвалення рішень.

Іонін Є. Є.,

*д-р екон. наук, професор, завідувач кафедри «Облік, аналіз і аудит»,
Донецький національний університет*

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ФІНАНСОВОГО АНАЛІЗУ В УМОВАХ ВПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ І АУДИТУ

Потреби української економіки у фінансових ресурсах вимагають пошуку нових джерел їх залучення, які передбачають вихід на міжнародні фінансові ринки за світовими правилами, серед яких слід відзначити стандартизацію розкриття інформації фінансового та не фінансового характеру. Безумовно що фінансова відкритість є обов'язковою компонентою здатності України брати участь в міжнародних кредитно-фінансових відносинах без негативних наслідків для макроекономічної стабільності держави. Все це передбачає поступове впровадження в Україні міжнародних стандартів фінансової звітності (IFRS), аудиту (IFAC), стандартів розкриття інформації, встановлених Міжнародною комісією з цінних паперів (IOSCO).

Від прозорості та уніфікованості інформаційної складової фінансового простору залежить фінансова безпека учасників. Введення в практику стандартизованих за основними параметрами форм фінансової звітності дає змогу розробляти і використовувати типові методики аналізу звітності, аналітичні процедури. Однозначність трактування інструментів економічного аналізу створює необхідні умови для формування якісної бази управлінських рішень, посилює дохідливість інформації фінансової звітності, висуває підвищені вимоги до аналітиків, відповідальністю яких є — підготовка на основі отриманої інформації високоякісних дослідницьких матеріалів.

Як відомо, прийняття управлінських рішень не можливо без аналізу, в цьому основа наукового управління. Аналітичне обґрунтування управлінських рішень — це запорука життєздатності підприємства. В останні роки намітилась тенденція посилення